

Toespraak bij Oosterstraat 71 – Aaron Slager

Aaron Slager was mijn oom, de jongere broer van mijn vader. Ook hem heb ik nooit gekend. Volgens de verhalen was hij een heel vriendschappelijk man, een echte kameraad. Hij had meer commerciële talenten dan mijn vader en was meer geschikt voor de zaak. De laatste jaren had hij zelfs nog een winkel in gordijnen en bedden ook hier in de Oosterstraat. Waar precies weet ik niet. Hij is daarmee gestopt, waarschijnlijk door de oorlogsomstandigheden. Volgens mijn moeder was hij voor haar als een broer en zij voor hem als een zuster.

Jaren geleden zag ik in het Joods Museum in Amsterdam een document van hem [waarin stond] dat hij een cursus kleermaker had genoten die door de Joodsche Centrale voor Beroepsopleiding werd georganiseerd om maar nuttig te zijn en niet doorgestuurd te worden.

De cursus werd gegeven via Vrieslander die betrokken was bij de Joodse Raad om verantwoordelijk te zijn voor Joods Steenwijk. Ook mijn vader volgde met het zelfde doel een cursus in Zwolle als optometrist.

Aaron zat evenals mijn vader in de groep voor Kossol. Hij had ook gif ingenomen net als zijn moeder toen de familie gepakt werd door verraad in Antwerpen. Hij heeft het overleefd in het ziekenhuis maar is door het personeel overhandigd aan de SS omdat ze hem niet konden of wilden helpen. De Antwerpse waren meer Duits gezind dan in Brussel. Zij zagen zich als Vlamingen bevrijd door de Duitsers en waren anders dan de Walloniërs.

Aaron kwam ook terecht in het Doorgangskamp te Mechelen, een kamp overeenkomstig met Westerbork in Nederland Alleen veel strenger. Heel waarschijnlijk heeft hij de familie weer gezien en ook mijn vader.

Hij is met het VIII transport vervoerd een transport later als mijn vader ,en is ook terechtgekomen in Kossol.

Van hem weten we verder niets af. Wie weet in wat voor een conditie hij was wie kan het zeggen? Hoe en waar is hij gestorven ? Niemand die het thans weet!

De hele familie is gescheiden en gesplitst en afgevoerd met diverse treinen! Dat was het Duitse systeem!

Ook van hem liet het Rode Kruis weten van zijn waarschijnlijke dood net als bij mijn vader

Van 31.12.1943, met andere woorden na deze data zijn zijn sporen ook verdwenen.

Ook hij heeft geen graf. Laat dit steentje getuige zijn van zijn vroegere aanwezigheid hier in Steenwijk als een echte Steenwijker ! zodat hij niet vergeten zal worden יהי זכרו ברוך Zij zijn Herinnering gezegend.